

Jespers historie

Jesper voksede op i en familie, der er trofaste medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han har kærlige forældre og er særlig tæt knyttet til sin søster Signe.

Jesper elsker evangeliet og har et vidnesbyrd om Jesus Kristus og genoprettelsen. Han er kendt for sin muntre og udadvendte personlighed. I den seneste tid er hans munterhed dog blevet afløst af tristhed, og han har i stigende grad holdt sig for sig selv. Jesper har en hemmelighed og ved ikke, hvad han skal gøre ved den.

Så længe han kan huske, har Jesper været mere tiltrukket af mænd end af kvinder. I mange år prøvede han at ignorere disse følelser eller lade som om, de ikke eksisterede. Da der aldrig blev talt om dette emne i hans hjem, følte han, at det var et bandlyst samtaleemne. Undertiden kom hans venner med nedsættende bemærkninger om homoseksuelle. Det eneste, han kunne huske, var at lærerne og lederne i Kirken sagde, at homoseksualitet er en alvorlig synd.

Før sin mission bønfuldt Jesper gentagne gange Gud om at borttage hans tiltrækning til mænd. Han følte sig sikker på, at hvis han tog på mission, ville hans følelser ændre sig. Men efter Jesper har afsluttet en mission, har hans tiltrækning til mænd været vedholdende. Jesper ønsker desperat at tale med nogen, men frygten har fået ham til at tie stille.

Signe har bemærket hans følelsesmæssige tilbagetrækning fra familien. Hun kan se smerten i hans øjne. Hun har bedt for Jesper og bedt om at få at vide, hvordan hun kan hjælpe ham.

I morges spurgte Signe Jesper, om de kunne gå en tur sammen. Han indvilligede modvilligt. Mens de gik, talte de om dagligdags ting. Signe fik endda Jesper til at smile. Til sidst sagde Signe: »Jesper, jeg ved, at der er noget galt. Jeg kan se det i dine øjne. Vil du ikke nok fortælle mig, hvad der er galt? Jeg er meget bekymret for dig.«

Jesper stod stille i lang tid. Tårerne begyndte at strømme ned ad hans ansigt. Endelig brød en strøm af følelser frem dybt indefra, og med en dirrende stemme sagde han: »Signe, jeg er homoseksuel og har været det så længe, jeg kan huske. Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg er bange for, hvad mor og far vil sige, hvis de finder ud af det. Vil resten af vores familie skamme sig over mig? Vil mine venner stadig gerne være sammen med mig, hvis de ved, at jeg er homoseksuel? Hvad vil der ske med mit medlemskab af Kirken, hvis jeg fortæller det til biskoppen? Jeg kan ikke se, hvordan jeg nogensinde kan blive lykkelig og få en familie. Jeg føler, at Gud har forladt mig.«

Jesper hang med hovedet og stirrede på jorden. Efter en lang pause sagde han stille: »Signe, jeg er ked af, at jeg har skuffet dig. Fortæl det ikke til nogen. Jeg føler mig så fortabt og forvirret.«

Spørgsmål til drøftelse

1. Hvilke følelser får du, når du tænker på Jespers beretning? Hvorfor kan det være svært at tale om følelser af tiltrækning af personer af det samme køn med et familiemedlem, en nær ven eller en kirkeleder?
2. Hvordan ville du have det, hvis du var Signe? Hvad kunne Signe gøre for at reagere med forståelse og medfølelse?
3. Hvordan kan en korrekt forståelse af Herrens belæringer om tiltrækning af personer af det samme køn hjælpe både Signe og Jesper? Hvorfor kan det nogle gange være svært at acceptere disse belæringer?
4. Hvordan kunne Jesper og Signe se på tiltrækning af personer af det samme køn ud fra et evigt perspektiv?
5. Hvor kunne Jesper henvende sig for at modtage yderligere vejledning, opmuntring og hjælp?